

DE GLIMLACH VAN EEN KIND

Ze spelen niet meer, ze schuilen. Huppelen werd huilen, lang geleden. Nu. En later. Ze vluchten te land en te water, op gammele boten, voor schoten, bommen, drommen kinderen in kampen, we zien hun toekomst verdampen door volwassenen, zonder mededogen. De wereld op hun schouders, angst in hun ogen. In Afrika, het Midden-Oosten.

En we merken niks van de verhalen, achter merken die we hier graag dragen, maar hoe oud zijn de handjes die ze maken? Kinderen raken hun kansen kwijt. Ver van ons bed show, maar het is echt zo, kinderen vechten voor inkomens, wereldwijd. Geen vrije tijd, geen onderwijs, hun onschuldigheid wordt ondermijnd, ze dragen lasten die wij niet kennen, zie ze zwoegen en zweten. Ze dragen nummers, amper namen, grafieken en statistieken: dat is hoe ze... Heten.

Weinig bronnen die de verhalen vertellen, uit ghetto's en favela's, plekken waar dan misschien geen oorlogen woeden. Maar waar ze wel dagelijks een strijd tegen armoede voeren, het bevreemdt mij echt, als mens. Vluchten, ploeteren, bedelen en zwerven: het kent gewoon geen leeftijdsgrens. Kleintjes ver weg hebben geen rust. Om maar te zwijgen over sekstoeristen, niets ontziende mannen, botvieren hun lieve lust.

Oorlogen, onrust en onrecht maken de wereld een brandhaard, kinderarbeid zorgt er letterlijk voor een klerezooi. En hier lijkt het mooi van ver, maar 't is ook hier soms ver van mooi.

Hier zijn we welvarend en welgesteld, hier gaat het economisch meesterlijk. Maar ook hier worden kids mishandeld, lichamelijk of geestelijk. Huiselijk geweld en misbruik, vormen een dagelijkse praktijk. Volwassenen zouden op kinderen moeten

passen maar zetten die kleintjes dagelijks te kijk, zadelen ze op met een onterecht schaamte- of schuldgevoel. In deze zaal weten sommigen helaas maar al te goed wat ik bedoel, hun onbezorgdheid heeft ze verlaten. Ik kan alleen maar zeggen, neem iemand in vertrouwen, zoek hulp en ga met iemand praten. En tegen de rest: deze week is een mooi begin maar kinderrechten vragen meer dan zeven dagen.

Maak geluid en sta op, houd hun sterven zonder overlijden verre van stil. Spreek je uit, doe als kinderen zonder ouders en WEES... Het verschil. Informeer je, pak je kansen, wees je tijd vooruit. 't Is geen kinderspel, wees je bewust en spreek je uit. In je eentje doe je weinig maar zet je beste beentje voort. Staan we samen, staan we sterk, tot de hele wereld hoort van het waar, wat, wanneer en hoe. Samen helpen we kinderen, samen doorbreken we het taboe, omdat het leven pas écht begint...

Bij de onbezorgde, zonovergoten, GLIMLACH, van een... Kind.
Derek Otte